

योएलको पुस्तक र लाओडिसियाको सातौँ-दिने एडभेन्टिस्ट मण्डली - बत्तीसौँ

Jeff Pippenger

2026-01-20

बत्तीस नम्बर

योएलको पुस्तकसम्म आइपुग्न हामीले पतरसलाई हाम्रो साक्षी बनाएर एउटा मन्दगतिमा अघि बढेको यात्रा गरेका छौँ। परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनभित्र पतरस अत्यन्तै अद्भुत प्रतीकहरूमध्ये एक हुन्, तर के ती सबै त्यस्तै छैनन् र? पतरस कैसरिया फिलिप्पीमा छन्, अनि तिनी माथिल्लो कोठामा तेस्रो प्रहरमा पेन्तेकोस्तको दिनमा पनि छन्, र त्यसै दिन नवौँ प्रहरमा मन्दिरमा पनि छन्। येशू तेस्रो प्रहरमा क्रूसमा टाँगिनुभयो र नवौँ प्रहरमा उहाँको मृत्यु भयो। पतरसलाई नवौँ प्रहरमा कैसरियामा बोलाइयो, तर कोर्नेलियसको कथामा तिनलाई बोलाइएको त्यो कैसरिया, हेर्मान पर्वतको फेदीमा रहेको कैसरिया फिलिप्पी होइन, त्यो त समुद्रकिनारको कैसरिया थियो, जसलाई कैसरिया मरितिमा भनिन्थ्यो।

कैसरिया मरितिमा भूमध्यसागरको तटीय सहर हो, आधुनिक तेल अवीभबाट करिब ३०-३५ माइल उत्तरमा अवस्थित (हेरोद महानद्वारा एक भव्य रोमी बन्दरगाह-सहरका रूपमा निर्माण गरिएको)। यो प्रेरितहरूको पुस्तकमा बारम्बार देखा पर्छ (१५ पटक उल्लेख गरिएको), र नयाँ नियममा अधिकांश मानिसहरूले केवल “कैसरिया” भनेर जनाउने स्थान यही हो। सुसमाचार प्रचारक फिलिप त्यहीँ आफ्ना भविष्यवाणी गर्ने चार छोरीहरूसहित बस्थे (प्रेरित ८:४०; २१:८)। पावल त्यहीँ दुई वर्षसम्म कैदमा राखिए, राज्यपाल फेलिक्स र फेस्टुस, तथा राजा अग्रिप्पाको सामु उपस्थित गराइए (प्रेरित २३-२६)। अझ बढी महत्त्वपूर्ण रूपमा, सम्भवतः, पत्रुसले यहीँ रोमी शतपति कर्नेलियसलाई प्रचार गरे—ख्रीष्टियन विश्वासमा गैरयहूदीहरूको पहिलो प्रमुख रूपान्तरण (प्रेरित १०) सन् ३४ मा, जब ख्रीष्टले धेरैसँग पुष्टि गर्नुभएको करारको त्यो हप्ता समाप्त भयो।

र उनले एक हप्ताको लागि धेरैहरूसँग करार दृढ पार्नेछ; र हप्ताको बीचमा उनले बलिदान र अन्नबलि बन्द गराउनेछ, र घृणित कुराहरूको फैलावटका कारण उनले त्यसलाई उजाड पार्नेछ, पूर्ण अन्तसम्म; र जे ठहराइएको छ, त्यो उजाड पारिएकामाथि खन्याइनेछ। दानियेल ९:२७।

कैसरिया मरितिमा यहूदियाको रोमी प्रशासनिक राजधानी तथा अन्यजातिहरूको एक प्रमुख केन्द्र थियो। कैसरिया फिलिप्पी भने भिन्न नगर हो, जो हेर्मान पर्वतको फेदी नजिक अत्यन्त उत्तरतर्फ (गालीलको समुद्रको करिब २५-३० माइल उत्तर) अवस्थित थियो, जुन अहिले गोलान हाइट्स क्षेत्र (आधुनिक बनियास) मा पर्छ। यसको उल्लेख केवल सुसमाचारहरूमा मात्र पाइन्छ (मत्ती १६:१३ र मर्कुस ८:२७), जहाँ येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई कैसरिया फिलिप्पीमा लैजानुभयो। यही त्यो प्रसिद्ध स्थान हो जहाँ पत्रुसले येशू “मसीह, जीवित परमेश्वरका पुत्र” हुनुहुन्छ भनी स्वीकार गरे, र जहाँ येशूले घोषणा गर्नुभयो, “यस चट्टानमाथि म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु, र अधोलोकका ढोकाहरूले त्यसलाई जित्नेछैनन्” (मत्ती १६:१३-२०)। त्यो यूनानी देवताहरूका मन्दिरहरूले भरिएको एक मूर्तिपूजक क्षेत्र थियो, विशेषतः बाख्रा-देवता पानको पूजा हुने स्थान, जसको पान-गुफालाई “नरकका ढोकाहरू” भनिन्थ्यो; त्यसैले त्यही स्थानमा येशूको उक्त घोषणा विशेष रूपमा अत्यन्त प्रभावशाली थियो।

यी दुई सहरहरू भौगोलिक र ऐतिहासिक रूपमा पूर्णतया पृथक छन्—एक दक्षिण-पश्चिममा रहेको चहलपहलपूर्ण रोमी समुद्री बन्दरगाह, र अर्को यर्दन नदीको उद्गमक्षेत्र नजिक उत्तरतर्फ अवस्थित हेलेनवादी/मूर्तिपूजक स्थल। तटीय सहरले प्रेरितहरूको पुस्तकमा प्रमुख स्थान ओगटेको छ, जबकि उत्तरी सहर सुसमाचारहरूमा एक निर्णायक क्षणको केन्द्रमा रहेको छ। समुद्रको कैसरिया रोमको प्रतीक हो—अर्थात् पशु, र पृथ्वीको कैसरिया अजिङ्गरको प्रतीक हो। सिस्टर ह्वाइटले क्रूसदेखि पेन्तेकोस्तसम्मको अवधिलाई, अर्थात् “पेन्तेकोस्तीय ऋतु” लाई, पहिचान गर्नुहुन्छ, जुन

क्रूसमा आरम्भ भई पेन्टेकोस्तमा समाप्त भयो।

“पेन्टेकोस्तको दिनका घटनाहरू त्यस अवसरमा भएको भन्दा अझ बढी शक्तिसहित पुनः दोहोरिने समयतर्फ म गहिरो उत्कण्ठासहित आशापूर्वक हेर्दछु। यूहन्ना भन्छन्, ‘मैले अर्को एउटा स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट ओर्लिरहेको देखें, जससँग ठूलो शक्ति थियो; अनि पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो भयो।’ त्यसपछि, पेन्टेकोस्तको समयमा जस्तै, मानिसहरूले सत्य आफ्नो-आफ्नै भाषामा तिनीहरूलाई बोलिएको सुन्नेछन्।

“परमेश्वरले उहाँको सेवा गर्न निष्कपट रूपमा इच्छा गर्ने प्रत्येक आत्मामा नयाँ जीवन फुक्न सक्नुहुन्छ, र वेदीबाट लिइएको जलिरहेको अङ्गाराले ओठहरूलाई स्पर्श गराई, तिनीहरूलाई उहाँको प्रशंसामा वाक्पटु बनाउन सक्नुहुन्छ। हजारौँ स्वरहरू परमेश्वरको वचनका अद्भुत सत्यहरू उद्घोष गर्न सामर्थ्यले अभिषिक्त हुनेछन्। हकलाउने जिब्रो खुलाइनेछ, र डरपोकहरू सत्यको पक्षमा साहसी गवाही दिन बलिया बनाइनेछन्। प्रभुले आफ्ना जनलाई आत्माको मन्दिरलाई प्रत्येक अशुद्धताबाट शुद्ध पार्न, र उहाँसँग यति घनिष्ठ सम्बन्ध कायम राख्न सहायता गर्नु, कि पछिल्लो वर्षा उडेलिँदा तिनीहरू त्यसका सहभागी हुन सक्न्।” Review and Herald, July 20, 1886.

प्राविधिक रूपमा, पेन्टेकोस्तको समय पहिलो फलको पर्वबाट आरम्भ हुने थियो, जुन ख्रीष्टको पुनरुत्थानसँग मेल खान्छ; तर क्रूसको मृत्यु बिना, उठ्नुभएका मुक्तिदाताले आफू उठ्नुभएको बेला साथमा लैजान सक्ने रगत हुने थिएन। उहाँको मृत्यु बिना, उहाँ जीवनको रोटी हुनुहुँदा पनि अखमिरी रोटीको पर्वको दिन विश्राम गर्नुभएको हुने थिएन, र जीवनको रोटीले पहिलो फलको पर्वमा उठ्नु अघि त्यसको पूर्वतयारीस्वरूप विश्राम गर्नु आवश्यक थियो; यसरी पचास-दिने अवधि आरम्भ भयो, जसले पेन्टेकोस्तको दिन र पर्वसम्म पुऱ्यायो।

जब ख्रीष्ट एक हप्ताको लागि वाचालाई दृढ गर्न आउनुभयो, त्यो हप्ता उहाँको बप्तिस्माबाट आरम्भ भयो, अनि त्यसपछि “हप्ताको बीचमा,” साढे तीन वर्षपछि, उहाँ क्रूसमा टाँगिनुभयो, अखमिरी रोटीको दिनमा चिहानमा विश्राम गर्नुभयो, आइतबार जौको कटनीका पहिला फलहरूको चाडको रूपमा पुनर्जीवित हुनुभयो, यसरी गहुँका पहिला फलहरूको चाडसम्म पुग्ने पचास-दिने पेन्टेकोस्तीय ऋतुलाई आरम्भ गर्दै। क्रूसदेखि हप्ताको अन्त्यसम्म, साढे तीन वर्षपछि, सात-वर्षीय अवधि कैसरिया मरितिमाका कोर्नेलियससँग समाप्तिमा पुग्यो, जो ईस्वी सन् ३४ मा हप्ताको अन्त्यमा ख्रीष्टीय मण्डलीमा परिवर्तित हुने पहिलो अन्यजाति बने।

ख्रीष्ट करारलाई पुष्टि गर्न आउनुभएको सप्ताह भविष्यवाणीअनुसार २,५२० दिनको हो, र क्रूस “सप्ताहको बीचमा” अवस्थित छ; त्यसैले बप्तिस्मापछि १,२६० दिनमा र कोर्नेलियस परिवर्तन हुनुभन्दा १,२६० दिनअघि त्यो घटना भयो। क्रूसमा ख्रीष्ट तेस्रो घण्टामा क्रूसमा टाँगिनुभयो, र उहाँ नवौँ घण्टामा मर्नुभयो। त्यही पेन्टेकोस्तीय ऋतुको आरम्भ थियो, र अन्त्यमा (किनकि येशूले सधैं आरम्भद्वारा अन्त्यलाई दृष्टान्त दिनुहुन्छ), पेन्टेकोस्तको दिन पतरसले योएलको पुस्तकबाट आफ्नो पहिलो उपदेश तेस्रो घण्टामा माथिल्लो कोठामा दिन्छन्, जहाँ ख्रीष्टले आफ्ना पुनरुत्थानको दिन चेलाहरूसित भेट गर्नुभएको थियो। त्यसपछि पतरसले योएलमाथि आफ्नो दोस्रो उपदेश मन्दिरमा नवौँ घण्टामा दिन्छन्। स्पष्ट छ, तेस्रो र नवौँ घण्टा पेन्टेकोस्तीय ऋतुको आरम्भ र अन्त्यका अल्फा र ओमेगा-प्रतीक हुन्।

पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति मिलाउँदै, जब हामी यी दुई घटनाहरूको तेस्रो र नवौँ घण्टालाई एकसाथ मिलाउँछौं, तब हामी छ घण्टालाई यस्तो भविष्यसूचक अवधिको रूपमा भेट्छौं, जसले दुवै अवस्थामा विभाजनको साक्षी दिन्छ। ख्रीष्ट जीवनबाट मृत्युमा, र मृत्युबाट फेरि जीवनमा जानुहुन्छ। उहाँ पृथ्वीबाट स्वर्गतिर जानुहुन्छ र फेरि पृथ्वीमै फर्कनुहुन्छ। पत्रुस मन्दिरको बाहिर हुन्छन् र त्यसपछि भित्र। निश्चय नै तेस्रोदेखि नवौँ घण्टासम्मका अन्य समानान्तर मिलानहरू पनि छन्, तर पहिले हामीले पत्रुस, कोर्नेलियस र समुद्रकिनाराको कैसरियालाई विचार गर्न आवश्यक छ।

छ घण्टामा प्रतिनिधित्व गरिएका अगमवाणीसम्बन्धी विभाजनहरूझैँ, जब स्वर्गदूत कोर्नेलियसकहाँ उनलाई पत्रुसलाई बोलाउन पठाउन निर्देशन दिन पठाइयो, त्यो नवौँ घण्टा थियो।

कैसरियामा कर्नेलियस नाउँ गरेका एक जना मानिस थिए, जो इटालियन दल भनिने सैन्य-दलका एक शतपति थिए। उनी भक्तिपूर्ण मानिस थिए, र आफ्नो सारा घरानासहित परमेश्वरको भय मात्र, जनतामध्ये धेरै दान दिने, र निरन्तर परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्ने गर्थे। दिनको नवौँ घडी जतिको समयमा उनले एक दर्शनमा स्पष्ट रूपमा परमेश्वरका एक स्वर्गदूतलाई आफूकहाँ आइरहेका देखे, र उनलाई यसो भनिरहेका सुने, “कर्नेलियस।” तब उनले तिनलाई हेरिरहे, र भयभीत भएर भने, “प्रभु, के कुरा हो?” अनि तिनले उनलाई भने, “तिम्रा प्रार्थनाहरू र तिम्रा दानहरू स्मरणार्थ परमेश्वरको सामुने उक्लेका छन्। अब मानिसहरूलाई योप्यातिर पठाऊ, र शिमोन भनिने, जसको थर पत्रुस हो, उसलाई बोलाऊ।” प्रेरितहरूका काम 10:1-5।

एउटा स्वर्गदूतको आगमन एउटा सन्देशको प्रतीक हो, र एउटा मार्गचिह्नको पनि; अनि स्वर्गदूतले जब यसो भन्छन्, “तिम्रा प्रार्थनाहरू र तिम्रा दानहरू परमेश्वरको सामु सम्झनाको लागि माथि पुगेका छन्,” तब उनले यो मार्गचिह्न हो भनी पुष्टि गर्छन्। हप्ताको समाप्तिको मार्गचिह्न भनेको चार दिन उपवास गरेपछि नवौँ घण्टामा कर्नेलियसले पत्रुसलाई बोलाउन पठाउनु हो, र यसलाई “सम्झना” भनिएको छ, जुन एउटा मार्गचिह्न हो। “शतपति” भएको कारण, कर्नेलियस एक सय मानिसहरूमाथि अधिकार राख्ने एक जना कप्तान थिए।

जब मत्ती सोहमा पत्रुस कैसरिया फिलिप्पीमा हुन्छन्, त्यहाँ कुनै पनि घडीको उल्लेख छैन। कैसरिया फिलिप्पी त्यस सहरको नाम हो, जुन समयमा येशूले चेलाहरूलाई त्यहाँ लैजानुभयो। दानियल ११:१३-१५ को इतिहासमा—ती पदहरू जो पानियमको युद्धमा पूरा भए, र जसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थातर्फ लैजाने युद्धको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन्—कैसरिया फिलिप्पीको नाम पानियम थियो। पत्रुस पद १३ देखि १५ सम्ममा छन्, जब उनी कैसरिया फिलिप्पीमा छन्, अर्थात् पानियममा।

दानियल ११ का तेह्रौँदेखि पन्ध्रौँ पदसम्म पानियमको युद्धको पूर्ति हो भनी पहिचान गर्नु, र ती पदहरू तथा पानियमको युद्धको इतिहासले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था तर्फ डोर्याउने एउटा युद्धलाई चिन्हित गर्छन् भनी बुझ्नु, “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” भन्ने पद्धतिलाई कार्य गर्ने गरी नै रचना गरिएको छ भन्ने कुराकै ठ्याक्कै उदाहरण हो। त्यस पद्धतिलाई लागू गर्नु भनेको कैसरिया फिलिप्पी र पानियमलाई परस्पर अनुरूप ठहरिनुपर्छ, किनकि यस सत्यलाई सम्बोधन गर्ने भविष्यवाणीको प्रमुख नियम यो हो कि “प्राचीन अगमवक्ताहरूमध्ये प्रत्येकले आफूहरू बाँचेका दिनहरूभन्दा हाम्रो दिनका निम्ति बढी बोले।” पावलले अझ थप्छन् कि अगमवक्ताहरूका आत्माहरू अगमवक्ताहरूकै अधीनमा हुन्छन्; यसकारण तिनीहरूले अन्तिम दिनहरूलाई मात्र होइन, तिनीहरू सबैले एउटै कुरामा सहमति पनि जनाउँछन्।

यस कारणले, यदि र जब परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनमा पानियमलाई पानियमका रूपमा र त्यसपछि कैसरिया फिलिप्पीका रूपमा पहिचान गरिन्छ, तब अन्तिम दिनहरूमा ती दुवैलाई लागू गरिनुपर्छ, र ती एक-अर्कासँग मेल खानुपर्छ, किनकि ती एउटै सहर हुन्।

यस तर्कसँग सम्बन्धित, यद्यपि केही भिन्न, कैसरिया फिलिप्पी र कैसरिया मरितिमा हुन्। पत्रुस ख्रीष्टसँग कैसरिया फिलिप्पी गए, तर पवित्र आत्माद्वारा उनी कैसरिया मरितिमामा पठाइए। तथापि, दुवै कैसरियामा मुख्य करारगत पात्र पत्रुस नै हुन्। यस क्रममा अद्भुत कुरा के छ भने, नवौँ घण्टामा कर्नेलियसलाई स्वर्गदूतले भेटे र पत्रुसलाई बोलाउन पठाउन निर्देशन दिए। कैसरियामा पत्रुस एक भविष्यसूचक प्रतीक हुन्, तर यी दुई कैसरियाहरू स्पष्ट रूपमा भिन्न छन्। एउटा समुद्रतटस्थित कैसरिया हो, र अर्को भूमिस्थ कैसरिया। समुद्रतटस्थित कैसरिया अन्यजातिहरूसँग सम्बन्धित छ, र कर्नेलियस सन् ३४ मा करारको हप्ताको ठीक अन्त्यमा भएको पहिलो अन्यजाति धर्मान्तरित थियो। समुद्रतटस्थित कैसरिया नवौँ घण्टा हो, र पेन्टेकोस्टमा मन्दिरमा रहेका पत्रुससँग तथा नवौँ घण्टामा भएको ख्रीष्टको मृत्युसँग समरेखित हुन्छ।

भूमिसम्बन्धी कैसरिया, अर्थात् कैसरिया फिलिप्पी, तेस्रो घण्टा हो। छनोट गर्नका लागि अरू कुनै विकल्प छैन। आरम्भमा कैसरिया फिलिप्पी—तेस्रो घण्टा—र अन्त्यमा कैसरिया मरितिमा—नवौँ घण्टा। फिलिप्पी छ घण्टाको अवधिको अल्फा हो र मरितिमा ओमेगा हो। नवौँ घण्टाको ओमेगा करारको सप्ताहको बीचमा ख्रीष्टको मृत्यु थियो, र

पेन्तिकोसको समयमा मन्दिरमा पत्रुस पनि नवौँ घण्टामै थियो। पत्रुसलाई बोलाउन कर्नेलियसले पठाएको कुरा ख्रीष्टको मृत्युसँग मेल खान्छ, जसले आइतबारको व्यवस्थालाई प्रतिरूपित गर्दछ, र पेन्तिकोसको समयमा मन्दिरमा पत्रुसलाई पनि, जसले फेरि एक पटक आइतबारको व्यवस्थालाई प्रतिरूपित गर्दछ। अन्यजातिहरूमध्ये पहिलो रूपान्तरित व्यक्ति भएका नाताले, कर्नेलियसले आइतबारको व्यवस्थामा एघारौँ घण्टाका पहिलो मजदुरको प्रतिनिधित्व गर्दछ।

ख्रीष्ट क्रूसमा चढाइनुभएको तेस्रो घडी, र पत्रुस माथिल्लो कोठामा भएको तेस्रो घडीले अनिवार्य रूपमा, र केवल कैसरिया फिलिप्पीलाई मात्र प्रतिनिधित्व गर्न सक्छ। पेन्टेकोस्टको दिन पत्रुस जुन माथिल्लो कोठामा थिए, त्यही नै त्यही माथिल्लो कोठा थियो जहाँ ख्रीष्ट आफ्नो पुनरुत्थान, स्वर्गारोहण र अवतरणपछि प्रकट हुनुभयो। ख्रीष्ट माथिल्लो कोठामा आउनुभयो, र त्यसपछि पचास दिनपछि, पेन्टेकोस्टको दिन, पत्रुसले त्यही माथिल्लो कोठामा योएलको पुस्तकको सन्देश प्रस्तुत गरे।

कैसरिया फिलिप्पी तेस्रो घण्टा हो, जुन क्रूसारोपण र पेन्टेकोस्टको माथिल्लो कोठासँग मेल खान्छ। क्रूसारोपण छरपष्ट हुने प्रतीक हो, र माथिल्लो कोठा एकताको प्रतीक हो। यसले कैसरिया फिलिप्पीलाई आइतबारको व्यवस्थाभन्दा ठीक अधिको त्यस्तो बिन्दुको रूपमा पहिचान गराउँछ, जहाँ एक वर्ग छरपष्ट हुन्छ र अर्को भेला गरिन्छ। जब पानियमको युद्धको इतिहास पुनः दोहोरिन थाल्छ, मूर्ख र बुद्धिमान कन्याहरू सधैंका लागि अलग हुनेछन्, र तिनीहरू क्रूसको कारण अलग हुनेछन्, जसले आइतबारको व्यवस्थाको आगमनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। कैसरिया फिलिप्पीमै ख्रीष्टले निकट आइरहेको आइतबारको व्यवस्थाको विषयमा शिक्षा दिन आरम्भ गर्नुभयो। जब उहाँले त्यसो गर्नुभयो, पत्रुसले त्यस सन्देशको विरोध गरे; यसरी, नौ पदभित्र पत्रुसले मुहरबन्द गरिएकाहरू र क्रूसको सन्देशद्वारा, अर्थात् आइतबारको व्यवस्थाद्वारा, छरपष्ट पारिएकाहरू—दुवैको प्रतिनिधित्व गर्दछ।

उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुहुन्छ, “तर तिमीहरू मलाई को हुँ भनी भन्छौ?”

अनि सिमोन पत्रुसले उत्तर दिँदै भने, “तपाईं जीवित परमेश्वरका पुत्र, ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।”

येशूले उसलाई उत्तर दिँदै भन्नुभयो, “हे सिमोन बारयोना, तँ धन्य छस्; किनकि यो कुरा तँलाई शरीर र रगतले प्रकट गरेको होइन, तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले। अनि म पनि तँलाई भन्दछु, तँ पत्रुस होस्, र यस चट्टानमाथि म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु; र अधोलोकका ढोकाहरू त्यसको विरुद्धमा प्रबल हुने छैनन्। अनि म तँलाई स्वर्गको राज्यका साँचाहरू दिनेछु; र पृथ्वीमा तँले जे बाँध्नेछस्, त्यो स्वर्गमा बाँधिएको हुनेछ; र पृथ्वीमा तँले जे फुकाउनेछस्, त्यो स्वर्गमा फुकाइएको हुनेछ।”

तब उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई कडाइका साथ आज्ञा दिनुभयो कि उहाँ येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनी कसैलाई नभनून्। त्यस समयदेखि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई देखाउन थाल्नुभयो कि उहाँ यरूशलेम जानैपर्छ, र प्रधानहरू, मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूका हातबाट धेरै दुःख भोग्नुपर्छ, मारिनुपर्छ, र तेस्रो दिनमा फेरि जीवित पारिनुपर्छ।

तब पत्रुसले उहाँलाई अलग लगे र यसो भन्दै झपार्न थाले, “हे प्रभु, यो तपाईंबाट टाढा रहोस्; यस्तो कुरा तपाईंमाथि कहिल्यै नपरोस्।”

तर उहाँ फर्कनुभयो, र पत्रुसलाई भन्नुभयो, “मेरो पछिबाट हट्, शैतान; तँ मेरो लागि बाधा होस्; किनकि तँ परमेश्वरका कुराहरू होइन, मानिसका कुराहरू सोच्दछस्।” मत्ती 16:15-23.

तेस्रो घण्टाको क्रूसीकरण र माथिल्लो कोठामा पतरसको सन्देशले संघर्षरत मण्डलीको भविष्यवाणीगत संक्रमणलाई, जसलाई गहुँ र जुडाइ दुवै भएको मण्डलीको रूपमा परिभाषित गरिएको छ, विजयी मण्डलीतर्फ मिलाउँछ। विजयी मण्डली पेन्टेकोस्टको पहिलो-फल गहुँको भेंट हो, जुन आइतबारको व्यवस्था हो। जब जुडाइ र गहुँ परिपक्वतामा पुग्छन्, तब स्वर्गदूतहरूले ती दुई वर्गलाई अलग गर्छन्। 9/11 मा छर्कन थालेको वर्षाले नै गहुँ र जुडाइलाई फल लाग्न पुग्ने अवस्थामा ल्याउँछ।

छ घण्टाको अवधि एक्सेटर शिविर-सभाको इतिहासदेखि अक्टोबर २२, १८४४ सम्मको कालावधि, ख्रीष्टको यरूशलेममा विजयोल्लासपूर्ण प्रवेश, तथा राजा दाऊदको करारको सन्दूकसहित यरूशलेममा प्रवेशको प्रतिनिधित्व गर्दछ। नवौँ घण्टा साँझको बलिदानको समय पनि हो, अर्थात् अपराह्न करिब ३ बजे।

अब वेदीमाथि तैले चढाउनुपर्ने कुरा यही हो; एक वर्षका दुई थुमा, प्रतिदिन निरन्तर। एउटा थुमालाई तैले बिहान चढाउनु; र अर्को थुमालाई तैले साँझमा चढाउनु। प्रस्थान २९:३८, ३९।

“even” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दलाई कहिलेकाहीँ “साँझहरूका बीचमा” भनेर पनि प्रस्तुत गरिन्छ। साँझहरूका बीचमा भन्नाले तेस्रो घण्टादेखि नवौँ घण्टासम्मको छ-घण्टे अवधिलाई जनाउँछ। ख्रीष्टको करार-सप्ताहले कूसको छ-घण्टे अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन पेन्टेकोस्टको छ-घण्टे अवधिको अल्फा बन्छ। करार-सप्ताहमा रहेका दुई साक्षीहरूले छ-घण्टेको एक अवधिलाई पहिचान गराउँछन्, जो केवल पवित्र सप्ताहको अगमवाणीसँग मात्र नभई पेन्टेकोस्टीय मौसमका प्रतीकहरूसँग पनि प्रत्यक्ष रूपमा सम्बद्ध छन्। त्यसपछि त्यही उही अगमवाणीय सप्ताहको समाप्तिमा, पत्रुस नवौँ घण्टामा कैसरियामा बोलाइन्छन्। पवित्र सप्ताहको एउटै अगमवाणीय संरचनाभित्र रहेका तीनवटा नवौँ घण्टाहरू—जसमध्ये दुईवटा छ-घण्टे अवधिका ओमेगा-अन्त्यहरू हुन्, र त्यो अवधि बिहानको र साँझको बलिहरूका बीचको अवधि पनि थियो—अगमवाणीय अपरिहार्यताका आधारमा यो माग गर्दछ कि कर्नेलियसको नवौँ घण्टामा समाप्त भएको अवधिको अल्फाको रूपमा एउटा तेस्रो घण्टा अवश्य अस्तित्वमा हुनुपर्छ।

दुईवटा कैसरिया, दुवैमा पत्रुस केन्द्रिय व्यक्तित्वका रूपमा रहनुले कैसरिया फिलिप्पीलाई तेस्रो घण्टाको रूपमा चिन्हित गर्दछ। त्यो छ-घण्टे अवधि कैसरियाबाटै आरम्भ हुन्छ र कैसरियामै अन्त्य हुन्छ, किनकि अन्त्यलाई आरम्भद्वारा दृष्टान्तस्वरूप देखाइएको छ।

फसहको थुमालाई साँझपख, अर्थात् नवौँ घडीमा—जुन बेला ख्रीष्टको मृत्यु भयो—मारिनु पर्ने थियो।

र तिमीहरूले त्यसैलाई त्यसै महिनाको चौधौँ दिनसम्म राखिराख्नेछौ; अनि इस्राएलको मण्डलीको सारा सभाले साँझतिर त्यसलाई मार्नेछन्। प्रस्थान १२:६।

प्रार्थनाको समय नवौँ घण्टा पनि हो, किनकि त्यो साँझको बलिदानको समय थियो।

मेरो प्रार्थना तपाईंको सामु धूपझैँ प्रस्तुत होस्; र मेरा हातहरू उठाउनु साँझको बलिदानझैँ होस्। भजनसंग्रह १४१:२।

सायंकालीन बलिदान प्रार्थनाको समय भएको कुरासँग सहमतिमा, एज्रा सायंकालीन बलिदानको समयमा प्रार्थना गरिरहेका छन्; यसरी उनी नवौँ घडीमा प्रार्थना गरिरहेका छन्, जब पत्रुस मन्दिरमा थिए, जब ख्रीष्टको मृत्यु भयो, र जब कर्नेलियसलाई पत्रुसलाई बोलाउन पठाउनु भनियो।

अनि साँझको बलिदानको समयमा म मेरो शोकबाट उठें; र आफ्नो वस्त्र र आफ्नो ओढ्ने च्यातेर म आफ्ना घुँडामा परें, र परमप्रभु मेरा परमेश्वरतर्फ आफ्ना हात पसारें। एज्रा ९:५।

आफ्नो प्रार्थनामा, मन्दिर र यरूशलेमलाई पुनर्निर्माण गर्न बाबेलबाट निस्केर आएका मानिसहरू मूर्तिपूजक स्त्रीहरूसँग मिलेका छन् भन्ने कुरा बुझ्नेपछि, एज्रा पश्चात्ताप गरिरहेका छन्।

जब एज्राले प्रार्थना गरिसकेका थिए, र स्वीकारोक्ति गर्दै, रुँदै र परमेश्वरको भवनको सामुन्ने आफूलाई भूमिमा फालिसकेका थिए, तब इस्राएलबाट पुरुषहरू, स्त्रीहरू र बालबालिकाहरूको एउटा अत्यन्त ठूलो सभा उनीकहाँ भेला भयो; किनकि मानिसहरू अत्यन्तै विलाप गरिरहेका थिए। तब एल्यामका पुत्रहरूमध्ये एक, येहीएलका छोरा शेकन्याहले एज्रालाई उत्तर दिएर भने, “हामीले हाम्रा परमेश्वरको विरुद्ध अपराध गरेका छौं, र यस देशका मानिसहरूमध्येबाट विदेशी स्त्रीहरूलाई विवाह गरेका छौं; तैपनि अब यस विषयमा इस्राएलको लागि आशा छ। यसकारण अब आऊ, हामी हाम्रा परमेश्वरसँग एउटा करार बाँधौं, कि मेरा प्रभुको सल्लाहअनुसार, र हाम्रा परमेश्वरको आज्ञामा थरथर काँप्नेहरूका सल्लाहअनुसार, सबै पत्नीहरूलाई र तिनीहरूबाट जन्मेकाहरूलाई

अलग गरिदिऔं; र यो व्यवस्था अनुसार गरियोस्। उठ्नुहोस्; किनकि यो कुरा तपाईंको जिम्मामा छ; हामी पनि तपाईंको साथमा हुनेछौं; साहसी हुनुहोस्, र यो कार्य गर्नुहोस्।”

तब एज्जाले उठेर मुख्य याजकहरू, लेवीहरू, र सबै इस्राएलीहरूलाई यस वचनअनुसार गर्ने भनी शपथ खान लगाए। अनि तिनीहरूले शपथ खाए। त्यसपछि एज्जा परमेश्वरको भवनको सामुबाट उठेर एल्याशीबका छोरा योहानानको कोठामा गए; र त्यहाँ पुगेपछि उनले न रोटी खाए, न पानी पिए; किनकि बन्दीगृहमा लगिएकाहरूको अपराधको कारण उनी शोकमग्न थिए। अनि यहूदा र यरूशलेमभरि बन्दीगृहका सबै सन्तानहरूका निम्ति यो घोषणा गरियो कि तिनीहरू यरूशलेममा भेला होऊन्; र यो पनि कि प्रधानहरू र एल्डरहरूको सल्लाहअनुसार, जो कोही तीन दिनभित्र नआउँदथ्यो, त्यसको सबै सम्पत्ति जफत गरिनेछ, र ऊ आफैं बन्दीगृहमा लगिएकाहरूको मण्डलीबाट अलग गरिनेछ। तब यहूदा र बेन्यामीनका सबै मानिसहरू तीन दिनभित्र यरूशलेममा भेला भए। त्यो नवौं महिना थियो, महिनाको बीसौं दिन; अनि सबै मानिसहरू परमेश्वरको भवनको आँगनमा यस विषयका कारण र ठूलो वर्षाका कारण काँप्दै बसे। एज्जा १०:१-९।

एक लाख चवालीस हजारको करार परदेशी पत्नीहरू लिएकाहरूबाट पृथक्करणको रूपमा चित्रित गरिएको छ। यो बुद्धिमान् र मूर्ख कन्याहरूको पृथक्करण हो, र यो नवौं घडीमा हुन्छ, जुन ख्रीष्टको मृत्यु, पेन्टेकोस्टमा मन्दिरभित्र पत्रुस, र समुद्रकिनारको कैसरियामा बोलाइएका पत्रुस हुन्। एज्जाको पृथक्करण मलाकी अध्याय तीनमा करारका दूतद्वारा लेवीहरूका शुद्धीकरण पनि हो। मलाकीमा भएको यो शुद्धीकरणले ख्रीष्टद्वारा भएका मन्दिरका दुई शुद्धीकरणहरूलाई दृष्टान्तित गर्दछ।

“मन्दिरलाई संसारका किन्ने-बेच्नेहरूबाट शुद्ध पार्दै, येशूले पापको अशुद्धताबाट—आत्मालाई भ्रष्ट पार्ने सांसारिक अभिलाषाहरू, स्वार्थी वासनाहरू, र दुष्ट बानीहरूबाट—हृदयलाई शुद्ध पार्ने आफ्नो मिशनको घोषणा गर्नुभयो।—मलाकी ३:१-३ उद्धृत।” द डिजाएर अफ एजेस, १६१।

एज्जा र करारमा प्रवेश गर्नेहरूलाई “उठ” भनिएको छ, र अठतीस वर्षको अवधिमा सबै विद्रोहीहरू मरेपछि येशूलाई पनि उठ्न भनियो। प्राचीन इस्राएललाई दसगुना परीक्षाको प्रक्रियामा असफल हुन दुई वर्ष लाग्यो, र अठतीस वर्षपछि ती विद्रोहीहरू सबै मरिसकेका थिए, तब परमेश्वरले तिनीहरूलाई उठ्न भन्नुहुन्छ।

तब मैले भनें, अब उठ, र जेरद खोल्सो पार गर। अनि हामीले जेरद खोल्सो पार गर्छौं। कादेशबर्नेआबाट हामी हिँडेको समयदेखि लिएर हामी जेरद खोल्सो पार गरेर नआएसम्म अठतीस वर्ष बित्यो; जबसम्म सेनाका युद्धयोग्य पुरुषहरूको सारा पुस्ता छाउनीको बीचबाट नाश भएन, जसरी परमप्रभुले तिनीहरूलाई शपथ गरेर भन्नुभएको थियो। व्यवस्थाविवरण २:१३, १४।

यूहन्ना ५ मा, येशूले अठतीस वर्षदेखि अशक्त अवस्थामा रहेको मानिसलाई निको पार्नुभयो, र जब उहाँले उसलाई निको पार्नुभयो, उहाँले त्यस मानिसलाई “उठ” भन्नुभयो।

किनकि एक स्वर्गदूत नियत समयमा तलाउमा ओर्लन्थ्यो र पानीलाई चलायमान तुल्याउँथ्यो; त्यसपछि पानी चलायमान भएपछि जो कोही पहिले भित्र पस्दथ्यो, ऊ जुनसुकै रोगले ग्रस्त भए तापनि निको पारिन्थ्यो। त्यहाँ एक जना मानिस थिए, जो अठतीस वर्षदेखि दुर्बलताले पीडित थिए। येशूले उसलाई त्यहाँ पल्टिरहेको देखेर, र ऊ यस अवस्थामै धेरै समयदेखि रहेको छ भनी थाहा पाएर, उसलाई भन्नुभयो, “के तिमी निको हुन चाहन्छौ?”

अशक्त मानिसले उहाँलाई उत्तर दियो, “हे प्रभु, पानी चलायमान हुँदा मलाई पोखरीभित्र हालिदिने मेरो कोही मानिस छैन; तर म आइपुगुन्जेल अर्कै मभन्दा अघि ओर्लिन्छु।”

येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, उठ, आफ्नो खाट उठाऊ, र हिँड। अनि तुरुन्तै त्यो मानिस निको भयो, र आफ्नो खाट उठाएर हिँड्न लाग्यो; अनि उही दिन शबाथ थियो। यूहन्ना ५:४-९।

एक लाख चवालीस हजारको करारसम्बन्धी एज्जाको दृष्टान्तमा मानिसहरूलाई “उठ्न” भनिएको थियो। सन् १८३८ मा प्रमुख मिलेराइट प्रचारक जोसाइआ लिचले सन् १८४० तिर ओटोमन प्रभुत्वको अन्त्य हुने भविष्यवाणी गरे, र

1840 अगस्त 11 मा त्यसको ठ्याक्कै पूर्तिद्वारा सामर्थ्यप्राप्त हुनुअघि मिलेराइट सन्देश उठ्यो। विजयी मण्डलीको उच्चोन्नतिमा करार स्थापित हुँदा परमेश्वरका जनतालाई उठ्न लगाउने एउटा भविष्यवाणी पनि समावेश छ। एज्राले विदेशी स्त्रीहरूबाट अलग भएको घटनामा हामी मलाकीले लेवीहरूलाई शुद्ध पारेको कुरा पनि पाउँछौं, साथै ख्रीष्टद्वारा मन्दिरको दुई पटक गरिएको शुद्धीकरण पनि; र प्रत्येक रेखाले गर्नु र सामाको छुट्याइलाई संकेत गर्दछ, जुन ख्रीष्टले एक लाख चवालीस हजारका हृदयबाट पापलाई सदाका लागि हटाउनुहुँदा सम्पन्न हुन्छ। ख्रीष्टको नवौं घण्टा, पत्रुसका दुई नवौं घण्टासहित, र शुद्धीकरणका लागि एज्राको प्रार्थना—यी सबै आइतबारको व्यवस्थासँग मेल खान्छन्, जब पछिल्लो वर्षा नापबिनै खन्याइनेछ। दानियेल अध्याय 9 मा, दानियेलले आफ्ना विन्तीहरूको उत्तर साँझको बलिदानको समयमा प्राप्त गर्छन्, जुन नवौं घण्टा हो।

हो, म प्रार्थनामा बोलिरहेकै बेला, सुरुमा दर्शनमा मैले देखेको त्यही मानिस गब्रिएल, तीव्र गतिले उड्दै आएर साँझको बलिदानको समयमा मलाई स्पर्श गर्‍यो। दानियेल 9:21.

हामीलाई यो जानकारी दिइएको छ कि शिनारका महान् नदीहरूका किनारमा दानिएललाई दिइएका दर्शनहरू अहिले पूरा हुने प्रक्रियामा छन्, र भविष्यवाणीहरू दिइएको बेला विद्यमान परिस्थितिहरूलाई हामीले विचार गर्नुपर्छ।

“परमेश्वरबाट दानिएलले प्राप्त गरेको ज्योति विशेषगरी यी अन्तिम दिनहरूका लागि दिइएको थियो। शिनारका महान् नदीहरू, उलै र हिद्केलका किनारमा उनले देखेका दर्शनहरू अहिले परिपूर्तिको प्रक्रियामा छन्, र भविष्यवाणी गरिएका सबै घटनाहरू चाँडै घटित हुनेछन्।

“दानियेलका भविष्यवाणीहरू दिइएको बेला यहूदी जातिको परिस्थितिहरूबारे विचार गर।” Testimonies to Ministers, 113.

हिद्केल र उलाइ नदीहरूसँग सम्बन्धित दर्शनहरूको ज्योतिले दानियेल अध्याय एघारका अन्तिम छ अध्यायहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। नवौं अध्यायमा, जो उलाइ नदीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, दानियेललाई अध्याय सात, आठ र नौमाथि ज्योति दिइन्छ। दशौं अध्यायमा, जो हिद्केल नदीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, दानियेललाई अध्याय दस, एघार र बाह्रको ज्योति दिइन्छ। भविष्यवाणीसम्बन्धी जानकारी अध्यायहरूभित्र प्रतिनिधित्व गरिएका भविष्यवाणीसम्बन्धी घटनाहरूद्वारा मात्र होइन, दानियेलद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ, किनकि भविष्यवाणीहरू दिइएका बेला यहूदी राष्ट्रको अवस्थालाई हामीले विचार गर्नुपर्ने हुन्छ।

हामीले ती विचारहरूलाई अन्तिम दिनहरूमा ल्याई अन्य अगमवक्ताहरूका साक्ष्यहरूसँग समन्वय गर्नुपर्छ। यसको अर्थ यो हो कि जसरी पत्रुस कैसरिया फिलिप्पीमा पनि छन् र कैसरिया मरितीमामा पनि छन्, त्यसरी नै दानियललाई अध्याय ९ मा नवौं घण्टामा गब्रिएलद्वारा भेट दिइन्छ, र अध्याय १० मा बाइसौं दिनमा पनि उनलाई भेट दिइन्छ। अन्तिम दिनहरूका लागि उलै र हिद्केलको ज्योति बाइसौं दिनको नवौं घण्टामा दानियलका निम्ति मोहोरमुक्त गरिन्छ। त्यस ज्योतिले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा परिमाणरहित रूपमा पछिल्लो वर्षाको उण्ड्याइलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

दानिएलको साक्ष्य नवौं घण्टामा पूर्ण रूपमा उद्घाटित हुन्छ, किनकि यसले अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका प्रजामाथि “आइपर्ने” कुराहरूको बाह्य तथा आन्तरिक दुवै इतिहासलाई चिन्हित गर्दछ। जब त्यो ज्योति घोषणा गरिन्छ, तब कोर्नेलियसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका अन्यजातिहरूले एक लाख चवालीस हजारलाई बोलाउनेछन्, परमेश्वरको व्यवस्था आइतबारको कार्यान्वयनद्वारा हत्या गरिनेछ, र पत्रुसले त्यस मन्दिरलाई—जसबाट ख्रीष्ट प्रस्थान गर्नुभएको थियो र जसलाई उहाँले यहूदीहरूको रिक्त घर भनेर चिन्हित गर्नुभएको थियो—एउटा सन्देश दिनेछन्। पत्रुस अन्यजातिहरूलाई, साथै महासभालाई पनि सम्बोधन गर्छन्, जबकि एज्राले पृथकीकरणको लागि बिन्ती गर्छन् र दानिएलले ज्योतिका लागि उपवास र प्रार्थना गर्छन्। पेन्तिकोसको नवौं घण्टा, ख्रीष्टको मृत्युको बेला, कोर्नेलियसद्वारा पत्रुसलाई बोलाइएको समय, साँझको बलि—यी सबै कर्मल पर्वतमा एलियासँग समरेखित हुन्छन्।

यो स्पष्ट छ कि छ घण्टाको अवधि त्यस्तो अवधि हो जसको अन्त्य आइतवारको व्यवस्थामा हुन्छ, तर यसको आरम्भ त्यस्तो घटनाबाट हुन्छ जुन अन्त्यसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित छ; जस्तै बिहान र साँझका बलिदानहरू थिए। पत्रुसको सन्दर्भमा, छ घण्टाको अवधि कैसरिया फिलिप्पीदेखि समुद्रकिनारको कैसरियासम्म हो। पेन्टेकोस्टमा यो माथिल्लो कोठादेखि मन्दिरसम्म थियो। बाटोको आरम्भमा स्थापित गरिएको उज्यालो प्रकाश भएको अवधि मध्यरातको पुकार हो, र त्यो अवधि आइतवारको व्यवस्थासम्म पुग्छ। दुई साँझको बीचका छ घण्टाहरूले ख्रीष्टको यरूशलेममा विजयी प्रवेशलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले आफ्नो पालोमा 12 देखि 17 अगस्त, 1844 सम्मको एक्सेटर क्याम्प-सभादेखि त्यस अवधि प्रतिनिधित्व गर्‍यो, जसले 22 अक्टूबर, 1844 मा आफ्नो निष्कर्षमा पुगेको सन्देशको घोषणा आरम्भ गराएको थियो। एक्सेटर कैसरिया फिलिप्पी हो र समुद्रकिनारको कैसरिया 22 अक्टूबर, 1844 हो। आरम्भ कैसरियाद्वारा चिह्नित छ, जसरी अन्त्य पनि।

विजयी प्रवेशको सुरुआतमा एउटा विवाद र अन्त्यमा अर्को विवादले चिह्नित गरिएको छ। एक्सेटरको विवाद वाटरटाउनको पालमा परिसरभित्र भइरहेको झूटा आराधनाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। ती दुई पालहरूले दुई सन्देशहरूको प्रतिनिधित्व गर्थे, र जब ख्रीष्ट यरूशलेममा प्रवेश गर्नुभयो, तब भर्खरै फुकाइएको गधामाथि चढी जैतून डाँडाबाट तल झर्दै यरूशलेमतर्फ आउँदा घोषणा भइरहेको सन्देशबारे कचकचे यहूदीहरूले गुनासो गरे। पहिलो र अन्तिम विवादले त्यस अवधिको अल्फा र ओमेगा पहिचान गराउँछन्। एक्सेटरमा वाटरटाउन वर्गले तेल नभएका कुमारीहरूको एउटा वर्गलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र तिनीहरूका लागि मुक्तिको ढोका बन्द गरिएको थियो। त्यस अवधिको अन्त्यमा पवित्र स्थानभित्रको ढोका बन्द गरियो, यसरी त्यस अवधिलाई अल्फा र ओमेगा प्रदान गरियो। त्यो अल्फा र ओमेगा विजयी प्रवेशका ती दुई विवादहरूसँग, र पत्रुससँग कैसरियादेखि कैसरियासम्म, मिल्दोजुल्दो छ।

कैसरिया फिलिप्पीमा, शिमोन बारजोनाको नाम परिवर्तन गरी पत्रुस राखिन्छ; त्यही खण्डमा उनलाई प्रेरणाको मुखपत्रका रूपमा प्रशंसा गरिन्छ, अनि त्यसपछि क्रूसको सन्देशको विरोध गरेको कारण शैतान भनी दोषारोपण गरिन्छ। पत्रुस ती दुई वर्गहरूको प्रतीक हुन्, जो बप्तिस्मा र क्रूसको सन्देशद्वारा अलग गरिन्छन्, र यही 9/11 तथा आइतबारको व्यवस्थाको सन्देश हो।

“फरिसी र महसुल उठाउनेद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका प्रत्येक वर्गका लागि प्रेरित पत्रुसको इतिहासमा एउटा शिक्षा छ। आफ्ना चेलापनको आरम्भिक अवस्थामै पत्रुसले आफूलाई बलियो ठाने। फरिसीजस्तै, आफ्नै मूल्यांकनमा उनी ‘अरू मानिसहरूजस्ता’ थिएनन्। जब ख्रीष्टले आफ्ना विश्वासघातको पूर्वसन्ध्यामा आफ्ना चेलाहरूलाई पहिले नै चेतावनी दिँदै भन्नुभयो, ‘यस रात तिमीहरू सबै मेरो कारण ठेस खानेछौ,’ तब पत्रुसले आत्मविश्वासका साथ घोषणा गरे, ‘सबै ठेस खाए तापनि म भने खाँदिनँ।’ मर्कूस 14:27, 29। पत्रुसले आफ्नो जोखिम चिनेका थिएनन्। आत्मविश्वासले उनलाई भ्रममा पार्‍यो। उनले आफूलाई परीक्षाको सामना गर्न सक्षम ठाने; तर केही छोटो घण्टामै परीक्षा आयो, र उनले सरापदै र कसम खाँदै आफ्ना प्रभुलाई इन्कार गरे।” ख्रीष्टका दृष्टान्तहरू, 152।

नवौँ घडीमा, अर्थात् साँझको बलिदानको समयमा, एलियाको प्रार्थनाको उत्तरमा आगो तल झर्‍यो र परमेश्वरका जनताले प्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने जानून् भन्ने उद्देश्यले बलिदानलाई भस्म गरिदियो। कर्मेल पर्वतमा दुई वर्गहरू प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएका छन्—एक वर्ग, जसले त्यसपछि प्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने जान्दछ; र अर्को, जो बालका अगमवक्ताहरूले प्रतिनिधित्व गरेका छन्, र जो त्यसपछि वध गरिन्छ।

साँझको बलिदान चढाउने समयमा यस्तो भयो कि अगमवक्ता एलियाह नजिक आएर भने, “हे अब्राहाम, इसहाक, र इसाएलका परमप्रभु परमेश्वर, आज यो कुरा प्रकट होस् कि तपाईं इसाएलमा परमेश्वर हुनुहुन्छ, र म तपाईंको सेवक हुँ, र मैले यी सबै कामहरू तपाईंको वचनअनुसार गरेको हुँ। हे परमप्रभु, मलाई उत्तर दिनुहोस्, मलाई उत्तर दिनुहोस्, ताकि यस प्रजाले जानून् कि तपाईं नै परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्छ, र तपाईंले नै तिनीहरूको हृदय फेरि आफूतिर फर्काउनुभएको छ।”

तब परमप्रभुको आगो ओर्लियो, र होमबलि, दाउरा, ढुङ्गाहरू, र धूलोलाई समेत भस्म पाऱ्यो, अनि खाल्डोमा भएको पानीसमेत चाटेर सुकायो। जब सबै मानिसहरूले यो देखे, तब तिनीहरू आफ्नो मुखमा घोप्टो परे; र तिनीहरूले भने, “परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ; परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ।”

अनि एलियाहले तिनीहरूलाई भने, “बालका अगमवक्ताहरूलाई समात; तिनीहरूमध्ये एक जना पनि उम्कन नपाओस्।” अनि तिनीहरूले तिनीहरूलाई समाते; र एलियाहले तिनीहरूलाई किशोन खोलासम्म तल ल्याए, र त्यहीं तिनीहरूलाई मारे। १ राजाहरू १८:३६-४०।

साँझको बलि, स्त्रीष्टको मृत्यु, पतरसले लङ्गडो मानिसलाई निको पारेको, पतरसले सन्देश अन्यजातिहरूकहाँ पुऱ्याएको, दानिएलले भविष्यसूचक ज्योति प्राप्त गरेको, एलियाहको प्रार्थनाको आगोद्वारा उत्तर दिइएको—यसैबीच एज्रा भाङ्ग्रा र खरानीमा रहेर लाओडिसियाको फिलाडेल्फियातर्फको रूपान्तरणका लागि, अर्थात् संघर्षरत कलीसियाको विजयी कलीसियामा रूपान्तरणका लागि, प्रार्थना गर्दैछ। नवौँ घण्टा बलिको घण्टा हो, उत्तरित प्रार्थनाको घण्टा हो, स्वर्गले पृथ्वीलाई स्पर्श गर्ने घण्टा हो, न्याय र कृपाबीचको सेतु हो, र यसैकारण स्त्रीष्ट नवौँ घण्टामा मर्नुहुन्छ, किनकि बलिको नवौँ घण्टाले सुसमाचारलाई अन्यजातिहरूका लागि खोलिदियो, ती जसले अन्धकारमा बसेका थिए, तर जसले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा दानिएलको पुस्तक पूर्ण रूपमा खोल्दिँदा महान् ज्योति देखेछन्।

न्यायकर्ताहरू ६:२१ मा गिदोनले चढाएको भेटीमा परमप्रभुका दूतले आफ्नो लठ्ठीले गिदोनको मासु र अखमिरी रोटीको भेटीलाई छोए, र चट्टानबाट आगो निस्केर त्यसलाई पूर्णतः भस्म गरिदियो। त्यस आगोले गिदोनमाथि परमेश्वरको बोलावट तथा त्यस चिन्हप्रति उहाँको स्वीकृतिलाई पुष्टि गर्‍यो।

अनि उनले उहाँलाई भने, यदि अब मैले तपाईंको दृष्टिमा कृपा पाएको छु भने, तपाईं मसँग बोलिरहनुभएको छ भन्ने एउटा चिन्ह मलाई देखाइदिनुहोस्। म तपाईंलाई बिन्ती गर्छु, म तपाईंहाँ फेरि नआउन्जेलसम्म यहाँबाट नजानुहोस्, र म मेरो भेटी ल्याई तपाईंको सामु राखूँला। अनि उहाँले भन्नुभयो, तिमी फेरि नआउन्जेल म पर्खिरहनेछु। तब गिदोन भित्र गए, र एउटा पाठो तथा एक एफा पीठोबाट अखमिरी रोटीहरू तयार गरे; उनले मासु एउटा डोकामा राखे, र झोल एउटा भाँडोमा राखे, र ती ओकको रूखमुनि उहाँकहाँ ल्याई उपस्थित गराए। अनि परमेश्वरका स्वर्गदूतले उनलाई भन्नुभयो, मासु र अखमिरी रोटीहरू लेऊ, र तिनीहरूलाई यस चट्टानमाथि राख, अनि झोल खन्याऊ। अनि उनले त्यसै गरे। तब परमप्रभुका स्वर्गदूतले आफ्नो हातमा भएको लठ्ठीको टुप्पो अगाडि बढाई मासु र अखमिरी रोटीहरू छोए; र चट्टानबाट आगो निस्क्यो, र त्यसले मासु र अखमिरी रोटीहरू भस्म पाऱ्यो। तब परमप्रभुका स्वर्गदूत उनको दृष्टिबाट अदृश्य भए। अनि जब गिदोनले उहाँ परमप्रभुका स्वर्गदूत हुनुहुन्छ भनी बुझे, गिदोनले भने, हाय, हे परमप्रभु परमेश्वर! किनकि मैले परमप्रभुका स्वर्गदूतलाई आमनेसामने देखेको छु। न्यायकर्ताहरू ६:१७-२२।

अध्यायको पहिलो पदमा स्वर्गदूत गिदोनकहाँ देखा परे र गिदोनलाई “पराक्रमी वीर” भनी सम्बोधन गरे, अनि गिदोनले त्यस दाबीलाई प्रमाणित गर्न एउटा चिन्ह मागे। त्यसपछि गिदोनले स्वर्गदूतलाई केही समय पर्खन आग्रह गर्छ, र भविष्यवाणीमा पर्खने स्वर्गदूत दोस्रो स्वर्गदूत हो। पर्खाइको समय समाप्त भएपछि गिदोनले एउटा भेटी प्रस्तुत गर्छ, र आगोले त्यस भेटीलाई भस्म पारिदिन्छ। गिदोन नवौँ घण्टामा छ, किनकि एलियाह साँझको भेटी थियो, र नवौँ घण्टा आइतबारको व्यवस्था हो, जब पेन्टेकोस्टका अग्निका जिब्राहरू एकैसाथ मिल्छन्। गिदोनले त्यस्तो वर्गको प्रतिनिधित्व गर्छ जसले प्रभुलाई आमनेसामने देख्छ, जुन कुरा अध्याय दशमा दानिएलसँग भएको थियो। जब गिदोनले आगोले भेटीलाई भस्म पारेको देख्यो, तब उसले आफूले प्रभुसँग, जसलाई उसले आमनेसामने देखेको थियो, अन्तर्क्रिया गरिरहेको रहेछ भन्ने बुझे।

जब आगोको चमत्कारले चिन्हको पुष्टि गर्छ, तब गिदोन यस वास्तविकताप्रति जागृत हुन्छ; र त्यो चिन्ह गिदोन स्वयं थियो—परमेश्वरका पराक्रमी पुरुष—र तीन सय याजकहरूको सेना, जसका सबैका हातमा हबक्कूकका ३०० पाटीहरू थिए। त्यो चिन्ह, अथवा ध्वज, गिदोन स्वयं नै हो, र तीन सयको सेना पनि—त्यही इज्जतिलको पराक्रमी

सेना हो—जो अध्याय सैंतीसमा खडा हुन्छ।

लेवीयव्यवस्था १:२३, २४ मा, जब हारूनले प्रधानपूजाहारीको रूपमा आफ्ना पहिलो बलिदानहरू चढाइसकेपछि पवित्र निवासको प्रतिष्ठा गरियो, तब परमप्रभुको सामुबाट आगो निस्केर वेदीमाथिको होमबलि र बोसो भस्म पार्छ। मानिसहरू जयध्वनि गर्छन् र विस्मयले भूमि-प्रणाम गर्छन्। यो, पंक्तिमाथि पंक्ति, एलियाहको आगोसँग मेल खानु नै पर्छ।

आइतबारको व्यवस्थाको समयमा हुने गर्हु र जंगली घाँसको पृथकीकरणका लागि एज्राको नवौँ घण्टाको प्रार्थना त्यही बेला पूरा हुन्छ, जब संघर्षरत कलीसिया विजयी कलीसियामा रूपान्तरित हुन्छ। यो गिदोनको आगोसँग पनि मिल्नुपर्छ। सात दिनको अभिषेकपश्चात् आठौँ दिनमा चढाइएको हारूनको पहिलो भेटीमाथि ओर्लिएको भस्म पार्ने आगो सोही दिन फेरि फर्कियो र हारूनका दुई दुष्ट पुत्रहरूलाई नाश गर्‍यो। जब पवित्र आत्मा नवौँ घण्टामा, आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, अपरिमित रूपमा खन्याइन्छ, तब दुई प्रकारका याजकहरूको पृथकीकरण हुनेछ, र विजयी कलीसियाले एफिससको सेतो घोडाद्वारा प्रतिरूपित कार्य आरम्भ गर्नेछ, जो जित्दै र जित्नका लागि निस्कन्छ। विजयी कलीसियाको अभिषेकले सुलेमानको मन्दिरमा दोस्रो साक्षी पाउँछ।

२ इतिहास ७:१-३ मा वर्णित सोलोमनद्वारा मन्दिरको समर्पणमा, सोलोमनको प्रार्थनापछि स्वर्गबाट आगो ओर्लियो र होमबलि तथा बलिदानहरू भस्म गरिदियो। परमप्रभुको महिमा मन्दिरमा भरियो, र त्यसले मानिसहरूलाई आराधना गर्न तथा परमेश्वरको भलाइ र उहाँको अनन्त कृपाको घोषणा गर्न प्रेरित गर्‍यो। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, जकरिया र यशैयाको अनुसार विजयी मण्डली मुकुट र झण्डाका रूपमा सबै पर्वतहरूमाथि उचालिनेछ। सोलोमनको मन्दिर-समर्पणको बेला जब आगो ओर्लियो, मन्दिर परमप्रभुको महिमाले भरियो; यसले संकेत गर्दछ कि सातौँ तुरहीको ध्वनिले परमेश्वरका मानिसहरूमाथि आफ्नो कार्य पूरा गरिसकेको छ र एघारौँ घण्टाका कामदारहरूमाथि पनि ठीक त्यही कार्य पूरा गर्ने लागेको छ। सातौँ तुरहीले प्रायश्चित्तलाई जनाउँछ—दिव्यता र मानवताको त्यो संयोजन, जो येशूले आफ्नो महिमाको राज्यलाई उच्च पार्नुहुँदा घटित हुन्छ। मोशाको पवित्रवास र सोलोमनको मन्दिरमा ओर्लिएको त्यो आगो, हारूनका छोराका लागि जस्तै दाऊदका लागि पनि न्यायको आगो थियो।

१ इतिहास २१:२६ मा वर्णित अनुसार, दाऊदको जनगणनाका कारण ल्याइएको महामारीको समयमा अरौना/ओर्नानको धान कुट्ने भुइँमा दाऊदले चढाएको बलिदानलाई स्वर्गबाट वेदीमाथि आगो ओर्लेर उत्तर दिइयो, जसले त्यसको ग्रहणयोग्यता प्रकट गर्‍यो र महामारी रोकेको थियो। लाओडिसियाको महामारी त्यस बेला अन्त हुन्छ, जब मानव बल र बुद्धिमाथिको आफ्नो निर्भरताको महामारी रोक्न दाऊदको बलिदानमाथि आगो ओर्लन्छ। मानवबाट दैवी-मानवमा हुने संक्रमण प्रायश्चित्त सम्पन्न हुँदा चिन्हित हुन्छ, र मण्डलीलाई ध्वजाको रूपमा उचालिन्छ। त्यस बिन्दुमा, सोलोमनको मन्दिरसँग सामञ्जस्यमा, प्रभुको महिमा मन्दिरमा भरियो, जसरी दैवत्व मानवतासँग संयुक्त हुन्छ।

हामी अर्को लेखमा तेस्रो र नवौँ घण्टाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने मध्यरात्रिको पुकारको अवधिबारे आफ्नो विचारलाई निरन्तरता दिनेछौं।

छ दिनपछि येशूले पत्रुस, याकूब, र तिनका भाइ यूहन्नालाई साथ लिई अलग्गै एक उच्च पहाडमा लैजानुभयो। त्यहाँ उहाँ तिनीहरूका सामु रूपान्तरित हुनुभयो; उहाँको मुख सूर्यझैँ चम्कियो, र उहाँका वस्त्र ज्योतिजस्तै सेता भए। अनि हेर, मोशा र एलिया उहाँसँग वार्तालाप गर्दै तिनीहरूका सामु देखा परे।

तब पत्रुसले उत्तर दिँदै येशूलाई भने, “प्रभु, हामी यहाँ हुनु राम्रो छ; यदि तपाईंको इच्छा भए, म यहाँ तीनवटा बासस्थान बनाउँछु—एउटा तपाईंका लागि, एउटा मोशाका लागि, र एउटा एलियाका लागि।” उनी अझै बोलिरहेकै बेला, हेर, एउटा उज्यालो बादलले तिनीहरूलाई छायाँले ढाक्यो; अनि हेर, बादलबाट एउटा स्वर आयो, जसले भन्यो, “यी मेरा प्रिय पुत्र हुन्, जसमा म अति प्रसन्न छु; तिनैको सुन।”

जब चेलाहरूले यो सुने, तब तिनीहरू औँधो मुँह परे र अत्यन्त भयभीत भए। तब येशू आएर तिनीहरूलाई छोए र भन्नुभयो, “उठ, र नडराओ।”

जब तिनीहरूले आफ्ना आँखाहरू उठाए, तिनीहरूले येशू मात्र बाहेक अरू कसैलाई देखेनन्। अनि जब तिनीहरू पर्वतबाट तल ओर्लिरहेका थिए, येशूले तिनीहरूलाई आज्ञा गर्दै भन्नुभयो, “मानिसका पुत्र मरेकाहरूबाट फेरि जीवित नउठुञ्जेल यो दर्शन कसैलाई नभन्नु।” मत्ती 17:1-9।